

Inicijativa ALAC:

Nakon što je Komisija za kontrolu državne pomoći zaključila da nema potrebe da razmatra da li je višegodišnje dodeljivanje održavanje puteva privatizovanim putarskim preduzećima bez javnog konkursa državna pomoć, Transparentnost Srbija inicirala je da Komisija ipak razmotri taj slučaj, ukazavši da postoji osnov za to.

U dopisu je ukazano da pozivanje na prelazni sporazum i Sporazum o stabilizaciji i pridruživnju (iz odgovora KKDP) nema značaja u ovom slučaju. Naime, ti akti propisuju obaveze za Srbiju, odnosno propisuju u kojim situacijama bi Srbija morala da primeni kontrolu državne pomoći. Ti sporazumi, s druge strane, ne zabranjuju Srbiji da sprovodi kontrolu državne pomoći i kada to nije obavezna da čini na osnovu sporazuma sa EU. Pored ovog argumenta, postoji i dodatni, a to je okolnost da se ovde uopšte ne radi o eventualnoj državnoj pomoći javnom preduzeću „Putevi Srbije“. Primalac pomoći su ovde treća lica, putarska preduzeća. Ta preduzeća koja pri tom ne ispunjavaju uslove iz glave Va (Usluge od opšteg ekonomskog interesa) Uredbe o pravilima za dodelu državne pomoći. Stoga je odredba SSP na koju se KKDP poziva, prema mišljenju TS, irelevantna za slučaj na koji ukazujemo.

Pored toga, činjenica da su ugovori JP Putevi Srbije sa putarskim preduzećima zaključeni i poslednji put aneksirani (2006. godine, na naodređeno vreme) pre stupanja na snagu Zakona i Uredbe, ne bi trebalo da bude prepreka za razmatranje dozvoljenosti državne pomoći. Izvesno je, naime, da je JP Putevi Srbije svake godine donosilo akt na osnovu kojeg je isplaćivana naknada u određenom iznosu svakom pojedinačnom putarskom preduzeću.

Prilog: Dopis TS komisiji za kontrolu državne pomoći i

Република Србија
Комисија за контролу државне помоћи
Кнеза Милоша 20
Београд

Предмет: иницијатива за поступање Комисије

Поштовани,

на наш допис од 14. септембра 2016. године добили смо Ваш одговор број 401-00-00143/2016-01 од 24. новембра 2016. у коме сте нас обавестили да је Комисија на 76. седници, 24. новембра 2016. године анализирао допис и закључила да се у случају на који смо указали реч о уговорима који су закључени и анексирани пре ступања на снагу правила по којима је могуће доделити државну помоћ јавним предузећима и предузећима којима су додељена посебна права, односно привредним субјектима који приуштају услуге од општег економског интереса.

Комисија због тога није разматрала дозвољеност државне помоћи у вези са наведеним уговорима ЈП Путеви Србије. Обраћамо Вам се поново како бисмо указали да у овом случају постоји основ да Комисија размотри дозвољеност ове државне помоћи, а за који се не види да је претходно узет у обзир.

Сматрамо, наиме, да позивање на прелазни споразум и Споразум о стабилизацији и придруживњу нема значаја у овом случају. Наиме, ти акти прописују обавезе за Србију, односно прописују у којим ситуацијама би Србија морала да примени контролу државне помоћи. Ти споразуми, с друге стране, не забрањују Србији да спроводи контролу државне помоћи и када то није обавезна да чини на основу споразума са ЕУ. Поред овог аргумента, постоји и додатни, а то је околност да се овде уопште не ради о евентуалној државној помоћи јавном предузећу „Путеви Србије“. Прималац помоћи су овде трећа лица, путарска предузећа. Та предузећа која при том не испуњавају услове из главе Va (Услуге од општег економског интереса) Уредбе о правилима за доделу државне помоћи. Стога је одредба ССП на коју се ККДП позива, према мишљењу ТС, ирелевантна за случај на који указујемо.

Поред тога, чињеница да су уговори ЈП Путеви Србије са путарским предузећима закључени и последњи пут анексирани (2006. године, на наодређено време) пре ступања на снагу Закона и Уредбе, не би требало да буде препрека за разматрање дозвољености државне помоћи. Извесно је, наиме, да је ЈП Путеви Србије сваке године доносило акт на основу којег је исплаћивана накнада у одређеном износу сваком појединачном путарском предузећу.

Да те исплате у ствари представљају државну помоћ несумњиво указује и изјава директора ЈП Путеви Србије на коју смо Вам указали у претходном допису - да је набавку услуга одржавања путева „немогуће расписати“ јер предузећа за путеве не би могла да обезбеде банкарске гаранције за овај посао због тешке финансијске ситуације у којој се налазе, па би приватна предузећа која тренутно одржавају путеве изгубила посао.

С поштовањем,

Немања Ненадић

Транспарентност Србија

У Београду,

22. 2. 2017.